

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

บุญสนองบุญ

สถานีวิทยุกระจายเสียงที่ออกจากวัดป่าบ้านตาดทั่วประเทศไทย เวลานี้ได้ ๙๘ แห่งแล้ว เสียงธรรมกระจายเข้าสู่จิตประชาชน จะค่อยพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงตัวเอง ฟัน เหมือนต้นไม้ใบหญ้าที่ถูกฝนจะฟื้นตัวขึ้นสดเขียวงดงาม ผลิดอกออกผลขึ้นมา แต่ก่อนมีแต่ความแห้งแล้งภายในจิตใจ อันนั้นก็ดี อันนั้นก็ดี อันนั้นก็เด่น มีตั้งแต่ภัยของหัวใจ ไม่ได้เป็นคุณของหัวใจ มีเท่าไรยิ่งดียิ่งดี ยิ่งเผาเจ้าของหนักเข้าๆ เรื่องของกิเลสมีเท่าไรก็เท่ากับมีพินมีไฟ ถ้าเรื่องของธรรมมีมากมีน้อยค่อยชุ่มเย็นๆ มันต่างกัน

พอพูดอย่างนี้ทำให้ระลึกได้ มันไปสัมผัส ก่อนจะบวชนั้นวันนั้นอากาศหนัก ไข้ อะไรก็ไม่รู้ อากาศหนักมาก ถึงขนาดพอกับแม่มานั่งเฝ้าอยู่สองข้าง ไม่พูดอะไรละมานั่งอยู่ที่นี่ เราก็มารำพึงในเวลานั้น นี่จิตมันไม่ไปไหนนะ เวลาจำเป็นเข้ามาความดีเราดีสร้างอะไรไว้บ้าง นั่นมันคิดของมันเองนะไม่มีใครบอก หากเราตายเวลานี้เราจะพอมีที่พึ่งที่เกาะไหม มันวิ่งถึงตั้งแต่เป็นเด็กเป็นเล็กมา มันไปเองนะ เป็นเด็กเป็นเล็กไปใส่บาตรกับพอกับแม่ ไปวัดไปวาทำบุญให้ทาน นี่เราได้สร้างมา ว่าอย่างนั้นนะเป็นในจิต

มันวิ่งถึงความดี ถ้าสมมุติว่าไม่มีความดีแล้วมีแต่ความชั่ว มันก็วิ่งถึงชั่วเผาไปเลย จิตนี้มันไขว่คว้า ถ้ามีความดีเกาะติดๆ ถ้ามีแต่ความชั่วแล้วร้อนเป็นพินเป็นไฟ นี่เราคิดเป็นเอกเทศเท่านั้นละ รู้สึกว่าอบอุ่นในใจ ระลึกได้ตั้งแต่เป็นเด็กเป็นเล็กไปใส่บาตรเราก็เคยไป ไปวัดกับพอกับแม่ อบอุ่นใจ นั่นมันหาที่เกาะหาที่ยึด แต่ก็ผ่านไป แล้ว จะว่าพลังอิทธิฐานก็ไม่เชิงมันเป็นขึ้นในขณะนั้น ถ้าหากว่าเราตายเวลานี้เราจะมีอะไรติดเนื้อติดตัว ก็มีบุญกุศลเพียงเล็กน้อยนี้ ว่าอย่างนั้นนะ ถ้าเราไม่ตายเราก็ได้สร้างความดีงามขึ้นเรื่อยๆ

จิตหนักเข้าไปทางบวช อย่าให้ตายเดี๋ยวนี้เลย ขอให้ได้บวช มันเป็นของมันเอง อย่าตายเลยเวลานี้รู้สึกว่าหนักมากอยู่นะ อย่าด่วนตายเลยขอให้ได้บวชเสียก่อน ว่าอย่างนั้นนะ แล้วมันก็ฟื้นมาดีวันดีคืน ก็เหมาะจึ่งหะกับพอน้ำน้ำตาร่วงให้เห็นต่อหน้าต่อตา บวกกันเข้า ดีดีผิงเลยนะ โห น้ำตาของพ่อไม่ใช่เล่นนะ ที่แรกยังมีลักษณะคาราคาซัง พ่อขอให้บวชให้ก็ไม่ตอบ ถ้างงไม่ลงใจแล้วไม่ตอบละ ถ้างงใจแล้วเป็นแน่เลย นิสัยอันนี้เป็นมาแต่ฆราวาส มีความสัตย์ความจริง ไม่เป็นนิสัยเหลวไหล อะไรถ้าไม่ลั่นคำแล้วเอาแน่ไม่ได้ ถ้างงแล้วแน่

นี่ก็เหมือนกัน พอน้ำตาพ่อร่วงลงเท่านั้นละ โห สะเทือนแรงนะ อุปสรรคต่างๆ ที่เหมือนกับว่ากิดขวางอยู่รอบตัวนี้น้ำตาของพ่อนี้ชะล้างออกได้หมดเลย ถ้าเป็นไฟก็

เผาหมดอะไรมาก็ดีขวาง จึงได้ออกบวชพูดง่าย ๆ เราไม่ลืมนะน้ำตาพ่อพัง ที่แรกคาราคาซัง ลงจุดไหนไม่ได้ พ่อก็ขอให้บวช พูดแล้วก็เฉย ไม่ตอบ พ่อก็แน่ใจว่าไม่บวชแล้วถ้าเป็นอย่างนี้ เราถ่าล้นคำไหนเป็นคำนั้น พอล้นคำว่าบวชก็เอาเลย เรื่องราวทั้งหลายน้ำตาพอนี้ชะล้าง หรือเป็นเหมือนไฟเผาแหลกหมดเลย..น้ำตา อุปสรรคทั้งหลายขาดสะบั้นไปหมดเลย รุนแรงมากนะ เราไม่ลืมสต ๆ ร้อน ๆ ที่ได้บวชและมาบำเพ็ญ บวชให้พ่อดีใจ

เวลาบวชนี้เราจะตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตนเองต่อเพศของตนคือพระ ไม่ให้เคลื่อนคลาดจากหลักธรรมหลักวินัย เวลาสึกออกมาแล้วจะได้อาศัยความดีนี้พาไปสวรรค์ คิดไว้นะ แล้วไปบวช บวชสึกออกมาไม่ได้คิดว่าจะไปไหนนะ บวชแล้วสึกออกมาแล้วบุญกุศลที่เราทำตามความสัตย์ความจริงในเพศของพระนี้จะพาเราไปสวรรค์ เริ่มต้นนะพอว่าอย่างนั้นก็เลยเข้าบวช บวชแล้วอ่านคัมภีร์ไหนเข้ามาสะตูดก๊ก ๆ มีแต่เราเคยผิดมาแล้ว ๆ ตั้งแต่เป็นฆราวาสผิดมาเรื่อย ๆ เอ้อ อันนี้เราก็ดูผิดมาแล้ว อันนั้นเราก็ดูผิดมาแล้ว คำว่าผิดมาแล้วที่นี้มาบวชเป็นพระแล้วยิ่งตัด ๆ จะไม่ให้ผิดอะไรเลยต่อไปเรื่อย ๆ แล้วก็ไปสวรรค์

ต่อจากนั้นไปก็เอาละ อ่านหนังสือไปท่านพรรณนาถึงสวรรค์ชั้นนั้นชั้นนี้ อ่านไป ๆ จิตคล้อยตามนะ จนกระทั่งถึงนิพพาน อ่านไปอยากไปสวรรค์ ถึงนิพพานเลิศเลอดับหมดเรื่องกองทุกข์ทั้งหลายในโลกธาตุไม่มีเหลือของจิตผู้ถึงนิพพานแล้ว อ่านอันนี้ไปสวรรค์พรหมโลก ที่นี้ไม่อยากไป อยากไปนิพพาน อ่านนิพพานดูเข้า ดูเข้าไป ทั้ง ๆ ที่อ่านตำราท่านก็บอก ตำราก็ออกมาจากธรรมของพระพุทธเจ้า แต่จิตใจของเราเมื่อมันปลอมแล้ว อ่านตำราแม้จะเป็นของจริงขนาดไหนมันก็ปลอมอยู่ในใจ อ่านอยู่นั้นละ เอ้อ นิพพานมีจริงหรือไม่จริงน่า เห็นไหมละอ่านอยู่นั้นนะ นิพพานจะมีจริงหรือไม่

ถ้ามีท่านผู้ใดมาบอกให้เราลงใจได้ว่า มรรคผลนิพพานมีอยู่อย่างสมบูรณ์แล้ว เราจะมอบกายถวายตัวต่อท่านผู้นั้น จากนั้นแล้วก็จะสละชีพเลยเพื่อนิพพาน ที่นี้สวรรค์พรหมโลกไม่เอาแล้ว ไม่ลืมนะความจริงสต ๆ ร้อน ๆ อ่านนิพพาน ธรรมะพระพุทธเจ้า ผู้ทรงนิพพานนั้นละเทศน์ไว้ แต่จิตเรานั้นสกปรก เอามาใส่ภาชนะสกปรกเหลวไม่เป็นท่า ความสงสัยสนเท่ห์ นั้นละความสกปรก จิตมุ่งใส่นิพพานละที่นี้ แต่เรื่องการบวชอยู่เป็นพระเป็นเณรนี้ไม่มีใครทราบนะ คือเป็นอยู่ลึกลับ ๆ ไม่บอกให้ใครทราบเลยเรื่องภาวนาเป็นอยู่ในใจ เป็นอยู่ลำพังตัวเอง ภาวนาตลอดนะ เรียนหนังสืออยู่ละเมื่อไร แต่ไม่เคยพูดให้ใครฟัง หากเป็นอยู่ลึกลับ ๆ นั้นแหละ

ที่นี้ก็ลงใจว่าหยุดจากการเรียนนี้จะออกปฏิบัติ เพื่อให้ได้เป็นพระอรหันต์ถึงนิพพานเท่านั้น เน้นหนักๆ แล้วท่านผู้ใดที่จะชี้แจงเรื่องมรรคผลนิพพานให้หายสงสัยได้ ก็มองเห็นแต่หลวงปู่่มั่นองค์เดียว พอออกจากนี้ก็บึงถึงท่านเลย ท่านก็เหมือนเปิดเรดาร์เอาไว้ มาท่านก็เปรี้ยวๆ “ท่านมาหาอะไร” ขึ้นเลยนะ อย่างเปรี้ยวปร่าๆ ฟ้ามักร้องฟ้าผ่า เสียงเปรี้ยวปร่าๆ “ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ” แล้วขึ้นไป “ต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม ไล้ไปหมดทั่วแดนโลกธาตุ ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม ไล้ไปหมดย่นเข้ามาก็มาหาใจ สิ่งทั้งหลายคือกิเลสก็ตีธรรมก็ตีอยู่ที่ใจ มรรคผลนิพพานอยู่ที่ใจ” ขึ้นเลยที่นี้ “ที่จะรับมรรคผลนิพพาน นรกอเวจี ใจเท่านั้นเป็นผู้รับ นอกนั้นไม่มีอะไรรับได้เลย

ท่านขึ้นอย่างขาดสะบั้นไปนะ เพราะท่านเห็นใจเรา ท่านกางเรดาร์ไว้แล้วว่าเรามุ่งมั่นอย่างหนักเชียว ท่านก็ไล่มาเปรี้ยวๆ เอาอย่างหนัก เด็ดเฉียบขาดทีเดียว ท่านจะไปหามรรคผลนิพพานที่ไหนๆ ที่ไหนก็ไม่มี มรรคผลนิพพานและกิเลสอยู่ที่หัวใจเอา บุ๊กเบิกออกด้วยจิตตภาวนา ท่านบอกวิธีนะ วิธีอื่นไม่ได้ เอาทางด้านจิตตภาวนา บุ๊กเบิกออก มรรคผลนิพพานจะเปิดโล่งขึ้น กิเลสก็จะเจอกันที่นั่น ทำลายกันที่นั่น มรรคผลนิพพานก็จะเกิดที่นั่น เอลงจุดนี้ๆ มีแต่ใจอย่างเดียวเป็นผู้รองรับทั้งนรกสวรรค์ พรหมโลก มรรคผลนิพพาน ใจดวงนี้เป็นผู้รับ เอาใจดวงนี้ให้ได้ ฟังแล้วมันถึงใจจริง ๆ เพราะฟังด้วยความตั้งอกตั้งใจ มุ่งหน้ามุ่งตาไปฟัง ท่านก็ทุ่มลงให้อย่างเต็มที่

พอออกจากศาลาเล็กๆ ของท่านมาแล้วยังไม่ถึงที่พัก แล้วว่าอย่างไรที่นี้ ได้ฟังท่านแล้วถึงใจเต็มที่แล้วที่นี้เราจะจริงไหม คือท่านเทศน์นั้นจริงทุกอย่าง หาที่สงสัยไม่ได้แล้ว เรื่องมรรคผลนิพพานไม่มีคำว่าสงสัย ขาดสะบั้นไปหมด ทั้งๆ ที่กิเลสยังมีอยู่นะ อำนาจแห่งธรรมของท่านตีขาดสะบั้นไปหมด แล้วจะจริงไหมละที่นี้ ฟังเทศน์ท่านถึงใจเต็มที่แล้ว ที่นี้จะจริงไหม ทางนี้ตอบทันทีเลยว่าต้องจริง ไม่จริงตายเท่านั้น ลงแล้วนะนั่น ต้องจริง ไม่จริงตายเท่านั้น เอาตายเข้าแลกมรรคผลนิพพาน ไม่จริงก็ตาย ไม่ตายก็ให้ถึงธรรมของจริง

ตั้งแต่วันนั้นมาจึงได้สละทุกสิ่งทุกอย่าง การประกอบความเพียรเอาเป็นเอาตายเข้าว่าเลย ภาวนานี้ออกไปคนเดียวๆ เด็ดเดี่ยวเฉียบขาดๆ อะไรมายุ่งไม่ได้เลย เอาจริงเอาจัง นั่นละต้นเหตุมาจากไปฟังธรรมท่านในคืนวันนั้น ชัดกันเต็มเหนี่ยวเลย จนกระทั่งหายสงสัยเรื่องมรรคผลนิพพาน หาที่ไหนมันจำอยู่ที่หัวใจ เมื่อถึงขีดถึงแดนมันแล้วปิดไม่อยู่ ใจเท่านั้นจะเป็นผู้รับรู้ จำขึ้นที่ใจแล้วไปถามอะไร อะไรจะเป็นนักสู้แข่งใจไม่มี ใจเป็นนักสู้เต็มที่แล้ว รู้ธรรมดาธรรมก็เต็มหัวใจแล้วสงสัยอะไร นั่นละตรงนั้นละขาดสะบั้นไปหมดเลย...เรื่องมรรคผลนิพพาน

เริ่มมาตั้งแต่พ่อน้ำตาร่วง อะไรก็ขาดไปตามๆ กันหมด ออกมาจนกระทั่งถึง วาระสุดท้ายที่ว่านี่ละเรื่องมรรคผลนิพพาน จึงหายสงสัยแล้วที่นี้ ตั้งแต่บัดนั้นมาเราไม่เคยสงสัยมรรคผลนิพพาน บาปบุญนรกสวรรค์จำอยู่ในนี้หมดเลย มรรคผลนิพพาน เต็มอยู่ในนี้ ไม่ต้องถาม มันจำออกหมด รับกันได้หมดเลย จ๋อลงไปนี่คืออะไร เช่นน้ำ มหาสมุทรทะเลหลวงกว้างแสนกว้างจนจะมองหาฝั่งหาแดนไม่เห็นไม่เจอ จ๋อลงไปนี่ มันเป็นน้ำมหาสมุทรหมดเลย มีแต่เรื่องสมมุตินิยม มหาสมุทรทะเลหลวง ที่นี้พอจิต มันสร้างความดีงามเข้ามาก็ไหลเข้ามาๆ

พอถึงมหาวิมุตติมหานิพพาน เข้าไปนั้นแล้วจำขึ้นมาเลย แล้วเป็นมหาวิมุตติ มหานิพพานเหมือนกันหมด เหมือนกันกับมหาสมมุติมหานิยม มหาสมุทรทะเลหลวง น้ำไหลลงไปในนั้นเป็นน้ำมหาสมุทรทะเลหลวงเหมือนกันหมด เรื่องของคนมีกิเลสเกิดที่ ไตแดนใด สูงต่ำที่ไหน เกิดในแหล่งแห่งมหาสมมุติมหานิยม เป็นแหล่งแห่งกองทุกข์ ทั้งนั้น ไม่ใช่แหล่งแห่งความพ้นทุกข์ เกิดที่ไหนก็ตามก็เกิดอยู่ในแหล่งแห่งกองทุกข์ มหาสมมุติมหานิยม ที่นี้พอจิตพลิกเข้าถึงนั้นดวงนี้เปลี่ยนไปหมด ๑๐๐% เป็นมหาวิมุตติมหานิพพาน

จ๋อลงตรงไหนถามหาพระพุทธเจ้าทำไม มรรคผลนิพพานคืออะไรมันก็จำอยู่ใน หัวใจ พระพุทธเจ้าคือพระองค์ใดจำอยู่ในหัวใจ เป็นอันเดียวกันหมด จ๋อลงไปนี่เป็นน้ำ มหาสมุทรทะเลหลวงฉันใด จิตถึงวิมุตติพระนิพพานจ๋อลงไปดวงเท่านั้นเป็นมหาวิมุตติ มหานิพพานเหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นจะต้องทูลถามพระพุทธเจ้าว่า พระองค์ใดบ้าง มันเป็นอันเดียวกันหมดแล้วถามหาอะไร คำว่าพุทธ ธรรม สงฆ์ เป็น อันเดียวกันแล้ว จำแล้วหายสงสัย หมดคำว่าสมมุติโดยประการทั้งปวง อดีตอนาคตไม่มี มีแต่ธรรมชาติที่จำอยู่ด้วยความอัศจรรย์ภายในใจนี้เท่านั้น

นั่นละการสร้างความดี ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ ตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลานก็ล้มมา โดยลำดับ มาภวานาก็ได้อาศัยครูบาอาจารย์ มีหลวงปู่มั่นเป็นต้น เกาะติดแล้วก็เอาเลย จนกระทั่งถึงมันจำขึ้นมาเต็มหัวใจ หายสงสัยตั้งแต่บัดนั้นมาแล้ว การสอนโลกเราจึงไม่ สอนด้วยความสงสัย วิद्यุใครจะตั้งที่ร้อยก็พันแห่งก็ตาม นั่นคือสนามธรรมะ อ่านเข้าไป ฟังเข้าไปธรรมะจะเข้าสู่ใจๆ จะเบิกกว้างออกๆ ด้วยอำนาจแห่งธรรม อย่างเขาตั้ง วิद्यุในที่ต่างๆ เพื่อแสงแห่งธรรมที่เข้าสู่ใจ เวลาได้ยินได้ฟังจิตก็เปิดกว้างออกๆ เบิกออกหมดเลย มีธรรมเท่านั้นจะเบิกกว้างวิญญานกองทุกข์ทั้งหลายออกได้ นอกนั้นไม่มี ให้ท่านทั้งหลายพากันจำเอาไว้

ฟังเถอะ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจของเรา มันรับมูตรรับคูธรับความสกปรก ทั้ง เป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้มานานแสนนานก็กัปกัลป์ ให้มันได้รับธรรมบ้าง พอรับธรรม

แล้วจะดับไฟทั้งหลายที่มันเผาในหัวอกให้ลดลงไป ๆ แล้วจ้ำขึ้นมา มรรคผลนิพพานอยู่ที่ไหนไม่ต้องถาม พระพุทธเจ้าก็พระองค์ไม่ต้องถาม จ้างลงไปเป็นมหาวิมุตติมหา นิพพานเหมือนกันหมดแล้วถามกันหาอะไร ตัวใจดวงนี้ก็อยู่ท่ามกลางมรรคผลนิพพาน แล้วถามหามรรคผลนิพพานอะไร พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์คือมรรคผลนิพพานเท่านั้นพอ พวกกันจำเอา เอาละวันนี้พูดแค่นี้ละ

วันหนึ่ง ๆ เราไปทำประโยชน์ทั้งนั้น วันนี้เอาของไปส่งโรงพยาบาลนี้ วันนั้นส่งโรงพยาบาลนั้น ๆ ประจำ ด้วยเงินโรงละสองหมื่น ๆ ให้เป็นประจำ จันทร อังคาร พุธ พฤหัส ศุกร์ นี่ไป หัววันนี้ไปโรงนั้นโรงนี้ นี่ก็โรงพยาบาลค่ายประจักษ์ เขาว่าน้องสาวเราไปรักษาตัวอยู่ที่นั่น เขาไม่เก็บสักสตางค์เดียว เขาบอกว่า นี่คือน้องสาวของหลวงตามหาบัวที่ทำประโยชน์ให้ทั่วเมืองไทยเรา ไม่มีใครจะทำประโยชน์ได้มากเหมือนหลวงตาองค์นี้ เพราะฉะนั้นจึงขอบูชาคุณท่านด้วยการน้อมรับบุญรับกุศลไม่เอาเงิน น้องสาวที่มารักษาไม่เอาเงินเลย เขาได้รับบุญรับกุศลจากเรา

เพราะเราเป็นพี่ชายได้ทำบุญทำประโยชน์ให้โลกครอบประเทศไทยว้างั้น เขาไม่รับ ที่นี้เขาก็มาบอก เอ้อ ดิละ บุญสนองบุญเราก็อว้างั้น เอ้า ถ้าเมื่อไม่รับแล้ว ทางนี้ถามเข้าไปในโรงพยาบาลขาดอะไรบ้างเราจะให้ นั่นเอาละนะ นี่ดูเหมือนได้รถคันหนึ่ง (เอารถคันหนึ่งไปก่อนครับ แล้วอย่างอื่นก็ว่ากันทีหลัง) เอ้อ ๆ นี่ก็เราส่งไปอีกให้ติดต่อไปทางโรงพยาบาลค่ายประจักษ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมีขัดข้องอะไรโรงพยาบาลให้บอกมา รถยนต์คันหนึ่งให้แล้ว อานิสงส์ที่เขาถวาย เขาไม่เอาเงินเลย เพราะเป็นน้องสาวของหลวงตาบัวที่ทำประโยชน์ให้โลกกว้างขวางมากมาย เราก็ตอบรับกัน เอ้อ ขัดข้องอะไร ให้รถคันหนึ่งแล้วนะ เวลานี้กำลังสืบเข้าไปอีก ในค่ายประจักษ์ขัดข้องอะไรเราจะให้อีก เป็นอย่างนั้นนะ บุญสนองบุญเป็นอย่างนั้น

เราได้ทำเต็มกำลังความสามารถของเรา ในชาตินี้เรียกว่าเป็นชาติที่เราทุ่มเต็มทุกอย่างไม่มีอะไรบกพร่อง สมบัติเงินทองเปิดไว้เลย ไม่มีกำ เปิดไว้แบบนี้ มาออก ๆ ๆ หมดมีเท่าไรเหล่านี้ออกหมดเลย เราทำให้เต็มเหนี่ยว พอเต็มที่แล้วผลบุญทั้งหลายที่เราทำมาทั้งเก่าทั้งใหม่ยกฝั่งเลยเสีย ไปเลย เข้าใจไหมไปเลย ไปเลยคือไม่กลับ เข้าใจไหม ไปเลยไม่กลับ แนนอยู่หัวใจนี้ ทุกอย่างบรรดาสมมุติทั้งหลายในสามแดนโลกธาตุขาดสะบั้นจากหัวใจนี้หมด ยังเหลือแต่แดนวิมุตติพระนิพพานจำพระพุทธเจ้าไม่ต้องถามถึงท่าน พระสาวกอรหัตตอรหันต์ไม่ต้องถาม อันนี้กับอันนั้นเป็นอันเดียวกันเท่านั้นพอ เข้าใจไหมละ นั่นละท่านว่า นตถ เสยฺโยว ปาปิโย ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน ดูอันเดี่ยวนี้ออกหมด นั่น เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz